

Beati quoz remisse sunt iniquitates: et quozum tecta sunt peccata.

Titulus. Intellectus dauid supra egit ppheta in psona iusti et ecclie de psecutionibz qz patit iustus et ecclia et de remedio contra eas: sed quia ut dicit Esai. xlvij. Et ratio dabit intellectum auditui: ideo agit hic de intellectu Unde is est sensus tituli (hic est intellectus dauid) id e peitentis cuius persona vel cui scribit ut se peccatorem esse intelligat et pctā accuset bona etiā si q facit itelligat a deo ee. et deo attribuat et e p. iste secundus psalmoz penitentia lūi in quoz p egit de p. tritione. In isto autē secūdo agit de confessione. Intentione monet ad penitentia. Modus tal e. Quadrupartit e p. iste. Primo dicit iniciū boni ee p indulgentiā dei et se fuisse miserū p peccatū s pueruz dei auilio. Secūdo commendat p. fessio multis mōis ibi (delictū meum) Tercio de penitudinis remissione ibi (p hac orabit) Quarto ponit lectū suū vbi dicit deū dare intellectum ibi (Intellectū tibi dabo) Primo ergo iustificacionē deo attribuit dicens (Beati quoz remisse) remisse. i. dimisse (sunt iniquitates) et bene (beati) qz ecōtra bñtes pctā miseri sunt et in angustia pstituti. vñ Prouer. xvj. Iusticia eleuat egenū: miserōs facit peccatū p. plos Esai. lviij. Nō ē par impijs s q sine pctō sunt bñt eā: vñ Job. iij. Pacē relinq vobis. pacē meā do vobis. par multa diligentibz legē tuā. Item (beati) qz eis oia optata succedūt. Nō ei optant nisi illud vñ qd necessariū ē. Lu. x. Et in p. Cinā pctij zc. pctōzibz aut etiā ecōtrario nec ei bñt in pctō refectionē qd marie de siderat. vñ Hiero. Voluptas habita famē nō facietatē parit: sic ergo (beati) sunt (quoz remisse sunt iniquitates) (remisse) i. dissolte igne p. tritionis iniquitates sup addite. id ē pctā actualia q in cōtritione enervant et remittunt vñ vñ nō habeāt in confessione occidunt vñ iam nō viuāt: in satisfacione aut admirabilā vñ nō reuiuiscāt nec in pena nec in culpa. et de his tribus dicit b vñ patebit. de primo ergo dicit (beati quoz remisse sunt iniq.) p ignem contritionis sicut remittitur duricia ferri per ignem. vñ Job. xxvij. Lapis calore solutus in es vertitur: p lapides significatur cor durum peccatoris. qui solutus calore. i. igne spūssancti estuare faciente in contritione in es conuertit. i. ad sonum p. fessionis pducitur: et sic remittunt. s et moiuunt peccata vñ Ecclē. iij. In die tribulationis cōmemorabitur tui: et si cur in sereno glacies: soluent pctā tua. in die tribulationis id ē in calore spūs cōtribulati: et fm hoc legit hic de iniquitatibus sup additis sed potest aliter legi de iniquitatibz innatis sic (beati quoz remisse sunt iniquitates) innatis. i. pctm originale et fomes (remisse) i. refrigerate. ps. Remitte mihi vt refrigerer: priusqz abeam et amplius nō ero: si em nō remittitur et refrigerat p carnis macerationē ignis iste format: postqz etiam extinctum est peccatū originale per baptisimā totū deuorat et inflamat vñ de conquerit Joel. i. Ad te dñe clamabo qz ignis comedit speciosa deserti et flāma id ē concupiscētia oriens ex fomite ps. Tor dñi intercedentis flammā ignis succendit oia ligna regionis. Secundo attribuit deo deletionē peccati cū subiungit (et quoz tecta sunt peccata) i. opa et hoc fit p confessionē: qui em de regit deo pctā in confessione: tegit illa dyabolo vt non possit legere ea amplius in cyrographo suo nec accusare i die iudicij: vñ in ps. Reuela dño viā tuā et spera in eo et ipse faciet illud qd sequit: educet quasi lumē iusticiā tuā et iudicium tuū tanqz meridiē. i. in die iudicij oñdet te iustuz ee. illi autē q regent dño nō tegunt dyabolo pctā sua ecōtrario maledicti sunt quia qd mō tegunt celando reuelabit in die iudicij. Eze. xvj. Nudabo ignominia tuā corā eis. Osce. ij. Statuam eam nudā fm diem natiuitatis sue: vñ dñs maledicit eis. Esai. xlv. Et qui pfundi estis corde vt a domino abscondatis consiliū quoz sunt in tenebris opaz dicite quis videt nos zc. Postea tercio attribuit deo plenariam pctōz remissionē q ipetrat a dño p satisfacionē. vñ seqf.

De virtute cōtritionis cōfessio: s et satisfacionis

Beatus vir cui non imputauit dominus

peccatum: nec est in spiritu eius dolus.

Beatus vir zc. nō imputauit dñs pctm nec qm ad culpā nec qm ad penā cū satisfecit bō p eo. in p. tritione autē et p. fessione licet culpa dimittat nō tñ pena nisi forte in ali. quo sit tantus dolor cordis in cōtritione vt sufficiat ad satisfacionē: et satisfactio possit dici. sicut fortassis fuit i magdalena et in petro et cōueniēter talis cui nō imputat pctm p satisfacionē emendat vocat vir cū dicit (beatus vir cui nō imputauit dñs pctm) optet ei q bō fortis sit q bñ vult satisficere: sicut fortis fuit ad pctm ppetrandū: vñ monet apls ad Roma. vj. Sicut exhibuist mēbra vestra seruire immundicie et iniquitati ad iniquitatē: ita nūc exhibete mēbra vestra seruire iusticie in sanctificationē. et Esai. xl. Qui sperat in dño mutabunt fortitudinē qd manifestus dedit rat cū subiungit (nec ē in spū eius dolus) dolus ei cēt in spū ritu eius qd si doleret et confiteret emēdare virilit nō vellet qd inuuit dñs p hypocrisis et dolosos dices Mat. vij. Et fructibz eoz cognoscetis eos ois arbor q non facit fructū bonū exci. et in ignē mittet. nō ei sufficit pducere flores siue germē cogitationis in p. tritione et p. fessione corrigēdi et folia verbz in p. fessione et p. misione satisfaciēdi nisi sequatur fructus opis in satisfacione si tps habeat: quasi explānās subiungit dñs ibi Mat. vij. Nō ois q dicit mibi dñe dñe intrabit i re. ce. s q facit voluntatē patris mei q in ce. ē ipse intra. in re. ce. q. d. nō sufficit mibi dicere domine in corde p contritionem: et domine in ore per confessionem: nisi dicatur tercio dñe p satisfacionem potest tñ et debet istud qd dicit (nec ē in spū eius dolus) referri ad quodlibet illorū triū. s. ad contritionē et confessionē et satisfacionē scz vt sit verus dolor in cōtritione: vera accusatio in confessione vera ponderatio in satisfacione. et hec oia attribuit hic ppheta dono dei. qz bō ad hec non sufficit nisi de? iunct ei. qz omnis homo mēdar. vñ bene dicit Jobis. j. Tidit ibs nathanael venientē ad se et dixit de eo hic est vere israelita in quo dolus non est. Nathanael interpretatur donus dei et signat penitentē qui dono gratie dei visitatus et a deo beatorum vocatus Exo. v. Ad deum venire festinat p. riam illoz trium dierū: contritionis. confessionis et satisfacionis. sed tunc est vere israelita in quo dolus non est. quando sine simulatione dirigit cum deo illa via vt in veritate contritionis et confessionis et satisfacionis pficiat viam suam. ps. Dirige me in veritate tua. fm autem qd illud (beati quoz remisse sunt iniquitates) legitur vt predictum est de iniquitate innata. quod postea sequit (quoz tecta sunt peccata) legit de peccatis actualibus: et hoc quod sequit. (beatus vir cui non imputauit dominus peccatū) legit de peccatis omissionis et ignorantie. Potest etiam totuz legi aliter (beati quozum remisse sunt iniquitates) i. modice et minus enormes sunt. bi sunt beati. i. minus infelices qz q graua peccata et enormia cōmiserunt. sicut illi de quibus Osce. ix. Profunde peccauerūt sicut in dieb? gabaa. Mat. the. xj. Et tibi corozaym. vt tibi bethsaida. qz si in tyro et sydone facte fuissent vtutes q facte sunt i vobis. olim in alio et cinere penitentia egissent. verūm tyro et sydoni remisus erit i die iudicij qz vobis. qre nisi qz remissi? peccauerūt et ita beati sunt bi respectu illoz sicut Eze. xvj. Ticiisti forores tuas pctis tuis scelerati? agēs ab eis. iustificate sūt ei a te (et qru te. se pec.) i. q occulte peccauerūt. qz si nō caste tñ caute. qd ē p qsdā q apte peccāt qz respectu q occulte peccāt bti se. vñ esa. ij. pctm suū qsi sodoma p. dicauerūt nec abscondēt et iō seqf. vt eis reddita sūt eis mala. i. reddēt. ecce fm qd dicunt beati bi q in aspectu hominū vel parū peccāt vt p. rimi vel nihil peccāt vt secūdi. S. simpliciter beat? ē ille q corā deo nō ē pctō: qui scrutat corda et renes. vñ seqf (beat? vir cui nō im. do. peccatū) q. d. p. dictis duobus generibus hominū qui. s. vt remisse vel occulte peccāt non implicant homines peccata. et ideo dicunt quodam. mō beati qz minus peccant. s. ille simplr ē vir et beatus cui non imputauit ipse dominus peccatū (nec est in spū eius dolus) q. in spū aliozū interiori est dolus qz mali sunt interiori licet non videantur exteri? sed iste dolum nō habet

q̄ bonus ē z̄ intus vbi deus videt z̄ exteri vbi hoies videt vñ. j. Def. j. Deponētes oēm maliciā z̄ oēm doli. maliciā. .f. exteri? doli interi? z̄ post addit q̄m mō genti ifantes rationabiles sine dolo: infantes eñ ita sunt simplices z̄ inno cētes interius sicut exteri? z̄ hoc ē qd̄ dicit ronabiles sine dolo: ronabiles ei ducti rōe: exteri? peccare erubescūt. Mō sicut aialia bruta q̄ nō erubescūt si videant coire vel fimo suo maculate vel bñdī sine dolo interiori: in spū dei ē bo nitas. in spū dyaboli falsitas. in spū mūdi vanitas. De pri mo spūs tuus bon? De scdo. iij. Reg. vi. Ero spūs mēdax in ore oim. p̄betay ei? De tercio. j. Cor. ij. Nos autē spi ritum huius mundi non accepimus.

5 Quoniā tacui inueterauerūt ossa mea dū clamarem tota die.

Qm̄ tacui Supra dixit in generali beatū esse q̄ peccata delcuit p̄ penitentia z̄ p̄cipue p̄ confessionē. h̄ autē descendit z̄ specificat in seipō. Primo ostendēs se fuisse factū miserū p̄ peccatū z̄ postmodū dei auxilio p̄ confessionē pctōz̄ libe ratū vñ dicit (qm̄ tacui) nō p̄fiteō pctā: vel (tacui) olim a cōfessione pctōz̄ (inueterauerūt ossa mea) .i. vtutes ani me p̄ pctm̄ fracte: in fractiōe z̄ vetustate p̄durauerūt. q. d. qm̄ vulnera z̄ fracturā ossiū nō oñdi medico: nō sum sana tus. s̄ eo piculiosior q̄ vetustior ē fractura. ps̄. Inueteraui i ter oēs inimicos meos. baruc. iij. Quid ē istl̄ q̄ inueterasti i terra aliena zc. Heb. viij. Quod antiquat z̄ senescit. ppe interitū ē. Boeti? Si operā medicātis expectas: oportet vt vuln̄ detegas. Greg. Dū putredo q̄ intus seruet cūcā: ad salutē vulnus aperit: h̄c autē taciturnitatē pcurat lupus spūalis. i. Diabol? ne si clamauerint post eū effugez̄ d̄ cor dibus eoz̄ nec solū p̄ mali occultationē corrumpi pōt: sed etiā p̄ boni ostensionē: dū eñ malū absconditū reseruatū dū nō bonū p̄vanā gloriā ostendit: qz̄ sicut dicit Greg. de p̄dari desiderat q̄ thesaurū i via publice portat: z̄ ideo de ostentatione adiūgat (dū clamare) p̄ iactantiā (tota die) q. d. in his duob? inueterat? z̄ debilitatus sum: q̄ mali co piam habui vtpote q̄ seruauit occultum z̄ boni econtrario inopiā habui q̄ p̄ laude vana venale exposuit z̄ hoc nō in pte s̄ in toto: vñ dicit (tota die) .i. q̄quid ibi lucidū z̄ pul crū erat ostentauit sicut ezechias. iij. Reg. xx. dicit. Om̄ia quecūq; sunt in domo meauerūt. Nota q̄ tacere dei xpi z̄ hominis boni z̄ mali multiplex.

Tacere dei triplex.

Diffimulare. Esai. xliij. Tacui semper filii. et Esai. lvij. ego tacens z̄ quasi non videns.

Penitentiam differre infra ne taceas nobiscū. Abacuc. j. Anare taces impio concul. iustiorē se.

Non exaudire supra ne quando taceas a me. Esai. lxiiij. Nunquid super his continebit te.

Tacere xpi duplex.

Patienter ferre. Esai. liij. Quasi agnus coram tondēte se obmutescet z̄ non aperiet os suum

Doctrinam differre. Job. xviij. Multa habeo vobis dice re sed non potestis portare modo.

Tacere hominis boni triplex.

Ex obedientia. Esai. xxxij. Cultus iusticie silentium. Esai. xxx. in silentio z̄ spe erit fortitudo vestra.

Ex ignorantia. Eccli. xx. Est tacens non habens sensum loquele.

Ex prouidentia. Prouerbioz̄. xvij. Stultus si tacuerit sapiens reputabitur.

Tacere hominis mali decem modis.

A laude. Esai. vj. Ne mibi quia tacui.

A confessione. Diere. iij. Non tacebo quoniam vocē tu be audiuit anima mea.

A corectione. Eccli. xx. Quasi mutus in ore auertet cor rectionem.

Ab oratione. Hester. iij. Si nunc silueris per aliam occa sionem liberabuntur iudei.

Ex adulatione. Eccli. xij. Diues locut? ē z̄ oēs tacuerūt.

Ex infidelitate. Amos. vj. Tace z̄ non recorderis nomi nis domini.

Ex humano timore. Diere. lviij. Silens conticesces se.

querturq; te gladius.

Et mala conscientia. Math. xxij. At ille obmutuit.

Et negligentia. Prouerbio. xj. Qui abscondit frumentū maledicetur in populis.

Et desperatione. Esai. xlviij. Surge tace intra tenebras filia caldeorum.

Silentium similiter multiplex.

Cautele. Ecclesiastes. iij. Est tempus tacendi.

Sapientie. Ben. xxvij. Pater dō tacitus rem confide.

Reuerētie. j. Cor. xij. Mulieres taceant in ecclesia. Ec clesiastica. xxxij. Audi tacens z̄ p̄ reuerentia zc.

Contemplatiōis. Tren. iij. Sedebit solitarius z̄ tacebit.

Consensus. Numeri. xxx. Si audierit vir z̄ tacuerit nec contradixerit reddet quod p̄misit.

Interdicti. Ezechielis. iij. Eris vnicus.

Patientie. Eccli. xij. Pauper lesus tacebit.

Condensationis. j. Cor. iij. Non potui vobis loq̄ qua si spiritualibus.

Maris. Mat. iij. Tace obmutescet.

Terre. Abac. ij. Silcat a facie domini.

Insule. Esai. xli. Taceant ad me insule.

Oculorum. Tren. ij. Neq; taceat pupilla oculi.

Postea subdit quomodo ad confessionem est inductus z̄ per que primum est flagellum domini.

Qm̄ die ac nocte grauata est super me ma nus tua: conuersus sum in erumna mea dū configit spina.

Qm̄ zc. die. p̄peritatis (ac nocte) aduersitatis: vel (die ac nocte .i. assidue) grauata ē iup me) penā istigēdo (ma nus tua) grauis est eñ man? dñi cū pcutit: vñ dicit Ero. xvij. Oz̄ manus moysi erāt graues in lege eñ puniebatur sine misericōdia. vñ Ero. xxj. Oculū p̄ oculo dentem p̄ dente zc. Leuis autē ē manus dñi qm̄ dat beneficia tpalia vnde. j. Helder. vij. Dedit rex helder fm̄ manū dñi dei eius bonā sup eū omnē petitionē eius: manus dñi itaz̄ grauis erat su per Job qm̄ a planta pedis vsq; ad verticem capitis non erat in eo sanitas amissis nihilominus diuitijs z̄ filijs z̄ fi liabus suis z̄ tamen adhuc petebat eam aggravari dices: Job. vj. Soluat manū suā z̄ succidat me: h̄c manū dice bat Diere. Aggravari. Tren. iij. In me vertit z̄ conuertit manū suā tota die. j. Reg. v. Aggravata ē manus dñi sup azareos interpretatur incendētes z̄ signat corruptores alio rū p̄ malū exemplū sup bonos nō aggravat licet aliqui tā gat. Job. xxx. Dan? dñi tetigit me. Scdm̄ ē cognitio ppe infirmitatis z̄ h̄ generat a p̄mo: vñ p̄mo p̄misit p̄iunctio nē causalē dices (qm̄ die ac nocte grauata ē sup me man? tua) h̄ autē ponit consequēs (conuersus sum in erumna mea) .i. ad cognoscendū erumnā z̄ miseriā meaz̄. Tren. iij. Ego vir vidēs paupertatē meā in virga indignatiōis ei? Terciū ē cōpunctio que ex his duob? generat: vñ dicit (dū configit spina) .i. dū remordente consciētia cōpunctio pungit cor z̄ vulnerat z̄ sagitta siue spina: vñ Prouerbi. xx. Quoz̄ vul neris absterget mala z̄ plage in secretiorib? ventris. .i. p̄sciē tie. vel sic (dū configit spina) .i. dum peccatū radicat i cor de: p̄ spinā eñ peccatū itelligit. Ben. iij. Terra spinas z̄ tri bulos germinabit tibi hec spina cōfigit in corde p̄ delecta tionem z̄ cōsensum. Greg. Radices spinaz̄ molles sunt s̄ ex illa mollitiē p̄ferunt vnde pungunt: z̄ quāto peccatum plus crescit exterius per consuetudinē: tanto solidi? in cor de figitur z̄ radicitur ad modum spine: vnde peccatū con suetudinis difficile eradicat quod ostendit domin? qui q̄ driduanum lazarus cū difficultate magna suscitauit. Jo hānis. xj. Unde illi qui pigri sunt ad eradicandum spinas istas dum nouella est plantatio earum in breui multa spi narum copia occupantur. Prouerbio. xxij. Per agrum hominis pigri transiit z̄ ecce totum repleuerāt vrtice: ope ruerant superficiem eius spine. fm̄ ergo istum modum le gendū est sensus huius versus: talis (quoniam die ac nocte grauata est sup me manus tua) vt supra expositū est (con uersus sum) a peccato meo ad te p̄ penitentiam (dum p̄fi gitur spina) .i. dum adhuc nouū esset peccatum. .f. in plan tatione: qd̄ notat cū dicit (dum p̄figit spina) z̄ non postq̄

Silentium multiplex

Man? do mini qm̄ de grauis z̄ le uis.

Peccatū p̄ spinā signa tur.

Tacere di z̄ xpi bois boni z̄ mali multiplex

Ex obedientia

Ab oratione

Ex adulatione

Ex infidelitate

Ex humano timore

cofixa fuisse filis quersio notat supra in ps. Multiplicate sunt infirmitates eorum postea accelerauerunt: vel sic (dum configitur spina) .i. dorsi qui totum corpus erigit per quod supbia designatur qui fracta incuruat homo per humilitatem. supbia autem hominem erigit contra deum. Job. xv. Cucurrit aduersus deum erecto collo. Item spina diuitiarum opulencia. Job. xxx. Esse sub sentibus de licias deputabat. Job. xxxi. Pro frumeto oriat mihi tribulus et pro ordeo spina hac maledictione multi optant ut pro frumeto sacre doctrine oriat spina diuitiarum. Iere. xii. Seminauerunt triticum et messuerunt spinas: dum hec spina configitur homo ad deum conuertitur: ex his autem sequitur confessio de qua subiungit.

Delictum meum cognitum tibi feci: et iniustitiam meam non abscondi.

Nota sex conditiones confessionis.

Delictum meum cognitum tibi feci .i. per confessionem tibi reuelauit: et hec secunda pars in qua commendat confessio multis modis. Primo quia integra. Secundo quia premeditata. Tercio quia vera. Quarto quia accusatoria. Quinto quia propria. Sexto quia satisfactoria. ostendit autem suam confessionem esse generale et plenaria. i. integra quia omne genus peccati confitetur. scilicet per omissionem: de quo primo dicit (delictum meum) et peccatum commissionis: de quo sequitur (et iniustitiam meam non abscondi) et hoc est liptote. quod d. imo reuelauit ut curarer. Boetius. Si operam medicamentis expectas oportet ut vulnus detegas Job. xxxi. Si abscondi. quod homo peccatum meum supple male mihi accidat. Proverbi. xxviii. Qui abscondit scelera sua non diriget: qui autem confessus fuerit et reliquerit ea misericordiam consequetur: sed quia difficile est subire recolere tam omnia quam commissa: ideo debet esse confessio premeditata. unde bene sequitur.

Diri confitebor aduersum me iniustitiam meam domino et tu remisisti impietatem peccati mei.

Diri confitebor .i. ex prehabita deliberatione accessi ad confessionem. Eccl. xviii. Recogitabo tibi oves annos meos in amaritudine anime mee. Eccl. iii. Est tempus spargendi lapides est tempus colligendi lapides peccata signant qui spargunt dum ante sacerdotem reuolunt per confessionem. colligunt autem dum ante in corde solliate recolunt. Eccl. xlii. Quodcumque trades numerum et appede: datum vero et acceptum omne describe. Item debet esse verum dicit (confitebor) .i. simul corde et ore fatebor. non est enim mentium in confessione siue in excusando siue in accusando. Item Eccl. iii. Pro anima tua non confundaris dicere verum. et. i. Cor. vj. In verbo veritatis. Item debet esse accusatoria: unde dicit (aduersum me) Proverbi. xviii. Iustus pius est accusator sui (aduersum me) non aduersum deum ut aduersum fatum ut astronomus non aduersum dyabolum ut populus stultus sed (aduersum me) ut dauid. i. Reg. xxi. Ego sum qui peccavi et ego inique egi postea determinat quid confitendum sit cum dicit (iniustitiam meam) peccata enim debent confiteri sicut publicanus non iniustitiam ut phariseus. Luc. xvi. Sic faciunt hypocrite in confessione celant peccata et bona dicunt significati per Jacob Gen. xxv. Qui mater pelliculas bestiarum circumdedit manibus eius et colli nuda preterit: sic mater eorum. i. vana gloria que pascit eos opa penitentiae preterit: et talibus quando veniunt ad confessionem possunt dicere sacerdos si bene palparet eos vor quidem vor iacob est manus sunt esau. Item dicit non quacuque (iniustitiam) sed dicit (meam) non alienam sicut multi faciunt qui aliorum peccata vel oblique dicunt cum sua deberent dicere directe: ut qui dicunt: ita malus est ille vel ille oblique: ut qui dicunt ille fecit me peccare ut adam dixit. Beuehis. iij. Mulier quam dedisti mihi: dedit mihi de ligno et comedi. quod d. ipsa me fecit peccare et tu ipse qui dedisti mihi eam et retorquet quidam iniquitatem in dyabolum ut qui dicit dyabolus deceptus me: quod d. i. primum ut dicitur est quidam in deum qui dicit se peccasse deo permittente: vel dicit se esse talis complexionis aut constellationis quod non possunt abstinere a peccato. sed qui dicit vult confiteri dicit (iniustitiam) esse suam quia libere arbitrium habet quod nisi consenserit non peccabit. unde dicit Aug. sup illud ps. Ego dixi dñe miserere mei sana ani. mea quia peccavi tñ. ego non fatum non fortuna non dyabolus. Item debet esse confessio satisfactoria. id

Figura

est cum proposito emendandi: unde bene addit (domino) .i. ad honorem domini. scilicet ut seruia ei de cetero. unde Josue. vij. Fili da gloriam deo israel et confitere atque indica mihi quod feceris. Ex his autem omnibus sequitur remissio peccati: unde sequitur (et tu remisisti impietatem peccati mei) .i. quia dixi. et. vñ. ij. Regum. xii. Dixit dauid ad nathã: peccavi domino et statim rñdit ei nathã dominus transiitque peccatum tuum a te. Et nota quod confessio utilis est propter multa. Primum est quod dicitur. scilicet quod ea statim dimittuntur peccata. Secundo quia confessio est vomitus veneni dyabolici. Eccl. xxxi. Si coactus fueris in edendo multum: surge e medio et vomite et refrigerabit: sicut ei homo qui comedit muscã non potest bene dormire nec euouent eam: sic est de peccato sed multi reuertuntur ad vomitum. i. peccatum. Et dicitur illis illud veri puerbii canis reuertitur ad vomitum et sus lota in volutabro luti. Tercio quia nisi peccatum detegatur per confessionem ad salutem: deus reuelabit illud in futuro ad damnationem. ij. Reg. xii. Dixit dominus per nathã ad dauid: tu fecisti abscondite: ego vero faciam verbum istud in conspectu ois israel: et in conspectu solis. Quarto quia per confessionem non fit homo suspectus et non audet ei ita coiccare secreta sua. Eccl. xv. Qui denudat archana amici fide perdit: et post si denudaueris absconsa illi non persequeris post eum.

Confessio utilis est propter multa.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore oportuno.

Pro hac orabit Tercia pars in qua commendat penitentiam multipliciter. Primum quia placet sanctis: unde dicit (per hac) scilicet remissione peccatorum suorum (orabit ad te ois sanctus) ut eas sibi ante valeat impetrare. Non enim certi sunt sancti de sua iustificatione. i. Cor. iiii. Nihil mihi confici sum sed non in hoc iustificatus sum. i. Job. i. Si dixerim quoniam peccatum non habemus ipsi nos seducimus: vel (per hac) scilicet remissione peccatorum primum orabit et. quare dicit beatus Gregorius. Apud deum perfecte diluit propria qui pie plangit aliena. et hoc (in tempore oportuno) .i. in presenti vita. i. Cor. vj. Ecce nunc tempus acceptabile. ecce nunc dies salutis. Job. ix. Operamini dum dies est. venit enim hora quando non licet operari. tunc enim post mortem non erit tempus orandi. quia tunc non exaudit dominus. unde Proverbi. j. Tunc inuocabunt me et non exaudiam te. Mat. xxv. Virgines que nimis tarde venerunt dicitur est amen dico vobis nescio vos. orabant tamen dicentes: aperi nobis. sed non in tempore oportuno. et ideo non fuerunt exaudite. propter hoc Gal. vi. argumentatur apostolus dicens. ergo dum tempus habemus operemur bonum ad omnes etc. Esa. lv. Querite dominum dum inueniri potest inuocate eum dum prope est. Eccl. viii. Omnis negotio tempus est et oportunitas. vel (tempore oportuno) .i. cum homo habet propositum relinquendi peccata. aliter enim non exauditur. unde Esaie. j. Cum multiplicaueritis orationem non exaudiam. manus enim vestre san. ple. sunt. Gregorius. Frustra premium tribuit qui se a vicinis non compescit et alibi. cum is qui displicet ad intercedendum mittitur irati iudicis animus ad deteriora puocat. Secundo commendat penitentiam ex eo quod eius oppositum. scilicet dissolutio et peccatum deo displicet unde addit.

Teritamen in diluio aquarum multarum ad eum non approximabunt.

Teritamen in diluio etc. Continuatio licet orat sancti per peccatis aliorum tamen (in diluio aquarum multarum) .i. in multitudine peccatorum (ad eum) .i. ad deum (non approximabunt) peccatores: quia ut dicitur in ps. Quis ascendet in montem domini aut quis stabit in loco sancti inuocans. et mun. corde. de hoc diluio. Ioseph. iiii. Maledictus et mendacium et homicidium et furtum et adulterium inunda. uerunt. et plura de hoc diluio dicitur supra in versu illo de minimi diluuii inhabitare fecit. vel (aquarum multarum) .i. voluptatum. Beatus penul. Ruben effusus es sicut aqua. scilicet in delictis et in his (ad eum non approximabunt) quia ut dicitur Act. xii. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum dei. vel (aquarum) .i. temporalium que fluunt sicut aqua sed quandoque fluunt in alveo quoniam inundant in alveo sunt dum ad necessitatem habent nec nimis amant et sic habet bene ad deum potest accedere erunt autem alvei et fit diluuium quoniam ad supernitatem sumunt. vel quando nimis amant et in hoc diluio (ad eum non approximabunt)

7

8

q̄ sicut dicit dñs Mat. xij. Facilius ē camelū p̄ foramen acus trāsire q̄ diuīte in re. ce. vl̄ (nō app̄ximauit) etiaz in p̄senti p̄ p̄tentionē: vñ dicit Greg. T̄ palū dispensationes tato bonis grauiōres sunt quāto ab intuitu eternoz: vl̄ ad modicū euellit̄ ideo dicebat dñs Mat. vj. Nolite solliciti ēē dicētes q̄d manducabim⁹ aut q̄d bibemus: aut p̄uo operiemur: querite primū regnū dei ⁊ iusticiā ei⁹ ⁊c. (vel aquaz) i. verboz q̄ dicunt̄ aqua. Proverbi. xij. Qui dimittit aquā caput ē iurgioz: hec aqua infra alucuz p̄tinetur dñi modestia finom̄ seruaf. Inundat aut̄ et sit diluuiū qñ repagūū modestie ⁊ discretiois amouet: h̄ diluuiū timebat ille q̄ dicebat: pone dñe custodiā ori meo et ostiū arcūstantie labijs meis: ⁊ in hoc diluuiū ad eū nō app̄ximabit q̄ q̄ diluuiū hoc parit̄ immūdu ē. Leui. xv. Vir q̄ patitur fluxū feminis ⁊ imūdu erit. ⁊ Numeri. xij. Gas q̄d nō habuerit op̄culuz aut ligaturā desup̄ imūdu erit. puer. xij. Ubi v̄ba sūt plurima ibi frequē egestas: vel (i diluuiū aq̄z ml̄) i. doctrinaz (ad eū nō app̄rox.) q̄ frequē l̄rati a dño se elongāt p̄ sup̄biā ⁊ ambitionē ⁊ aliā via ⁊ simplices ⁊ idiote ad dñm app̄ximāt p̄ vite innocētiā ⁊ hūilitatē. p̄. Om̄ nō cognouit l̄raturā inuoiō in potētiā dñi. Aug. Deu idiote ⁊ simplices rapiūt celū ⁊ nos cuz l̄ris nostris demergimur in infernū. Tercio p̄mendat penitentiā in eo q̄ dominus est refugium penitentium.

Tu es refugium meum ⁊ a tribulatione que circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdantibus me.

Tu es r̄. refugium me.) i. fugienti mibi de laqueis ⁊ carcere dyaboli. p̄. Petra refugium heri nacijs. i. xps p̄ctōib⁹: a tribulationē tentationis (q̄ arcūdedit me) cū ei bō ad penitentiā redit̄: tūc insurgit dyabol⁹ ⁊ eū sicut p̄baro ⁊ filios israhel egrediētes de egypto: ⁊ tūc multiplicat exercitus dyaboli ⁊ eū: vñ in p̄. Dñe q̄d multiplicati sunt q̄ tri. me. mul. insur. aduer. me: ml̄. di. a. m. nō ē sa. ip̄i in deo eius. tu aut̄ dñe susceptoz me⁹ es. Eccl̄. ij. Fili accedēs ad fruitū dei: sta in iusticia ⁊ timore: ⁊ p̄para animā tuā ad tentationē. Quarto p̄mendat penitentiā q̄ refugietes ad deum p̄ penitentiā nō solū securitatē aut tutelā in eo habēt s̄ etiaz gaudiū ⁊ exultationē vñ subiungit (exultatio mea) supple tu es. s. p̄ spem ⁊ p̄solationē. Nō em̄ penitētes tm̄ affligūt onere penitētie: s̄ et reficiunt̄ spe retributiōis eterne dolēt gaudēdo ⁊ gaudēt̄ dolēdo. puer. xij. Cor q̄d nouit amaritudinē aie sue i gaudiū illi⁹ nō miscebit̄ alien⁹. j. Hefdr. iij. Nō poterat quisq̄ agnoscere vocē clamoris letantiū ⁊ vocē stentis: ideo bñ dixit h̄ tu es (exultatio mea) vt̄ noceat q̄ risus su⁹ dolozi misceat̄: statim quasi dolēs ⁊ timens addit (erue me a circūdantib⁹ me) i. libera me ab inimicis meis. s. demonib⁹ ⁊ malis hoibus et peccat⁹ qui circūdederunt me vñ dicit̄ vt̄ non euadam. Job. xij. Obsederunt in gyro tabernaculum meum.

Intellectum tibi dabo ⁊ instruam te i via hac q̄ gradieris firmabo sup te oculos meos

Intellectū Quarta ps in q̄ ponit̄ letus finis ⁊ r̄ respō. sio dñi ad penitentem q̄ supra petierat (erue me) ⁊ r̄ndet dñs vere eruā (intellectū tibi dabo) i. noticiā p̄sentiū vt̄ p̄ trāsfeas eternoz bonoz vt̄ ea appetas: ⁊ ad ea curras: ⁊ penaz vt̄ eas fugias. ⁊ tui ip̄ius vt̄ humilieris ⁊ deo bona attribuas h̄ ē intellect⁹ bon⁹ de q̄ dicit̄ in p̄. Intellect⁹ bon⁹ oibus faciētib⁹ eū (⁊ instrua te) ne in his q̄ noueris erres. Est ergo h̄ c̄ dñia inf̄ bec duo (intellectū dabo ⁊ instruas) q̄ intellectū dat dñs ad cognoscendū. instruit aut̄ ad operandū siue in operando. Dñs aut̄ intellectū dat ⁊ instruit tribus modis p̄ncipalit̄ vicz p̄ inspirationē p̄ p̄dicationē ⁊ p̄ tribulationē. de p̄mo Job. iij. Porro ad me dictū ē vt̄ bñ absconditū ⁊ q̄si furtiue suscepit̄ auris mea. venas surreij ei⁹. Jo. ij. Nō necesse habetis vt̄ aliq̄s doceat vos s̄ sicut vñctio eius docet vos de oibus. De scdo in p̄. De claratio sermonū tuoz illuminat et intellectū dat puulis. De tercio Esa. xlvij. T̄m̄ sola veratio dabit̄ intellectū auditui. Job. xxxij. Increpat p̄ dolorē in lectulo. ⁊ ibi p̄mittit. Job tunc aperit̄ aures viroz erudiens eos instruit

disciplina. sic ergo dicit̄ (Intellectū tibi dabo ⁊ instrua te) ⁊ hoc (in via hac qua gradieris) i. in oibus q̄ sunt i hac vita vt̄ scias q̄ nō sunt nisi via. de aut̄ finis. ⁊ ita nō heredas eis s̄ p̄transfeas. vñ dicit̄ Aug. Deus finis ē ⁊ terminus ad quē eundū ⁊ vbi immozandū. quicq̄ aut̄ atra deū ē via ē. in illa aut̄ nō ē immozandū. Ita aut̄ noticia q̄tuoz illoz q̄ p̄diximus. i. p̄sentiū eternoz bonoz penaz ifernaliū sup̄ius. in hac via nos reddit̄ expeditos: feruētes: timidos ⁊ sollicitos. q̄ em̄ cognoscat p̄sentiā p̄tenuit ea ⁊ relinquit̄ fm̄ illud Naum. ij. P̄is q̄ viderit te resiliet a te. et sic fit bō expedit⁹. q̄ aut̄ cognoscat eterna bona desiderat ea. et ita fit feruens. qui aut̄ cognoscat penas bozet eas ⁊ sic fit timidus. qui aut̄ cognoscat seipm̄ et debilitatē suam sollicitus fit. quia non cōfidit de sua fortitudine ⁊ de h̄ est exemplum bonum in vetulis debilib⁹ que quando vadūt in peregrinationem ita sunt sollicite quod tantaz dietā faciunt quantā viri fortes et equites. om̄is ergo creatura via est ad deū in qua nō ē immozandū. sed alacriter ambulandum vt̄ dicit̄ Aug. vñde beatus Bern. In via dei nō p̄gredi regredi ē (firmabo sup te oculos meos) quasi non solum instrua. s̄ et (firmabo r̄c.) Et notantur hic respectus misericordie dei et custodia. Non em̄ dicit̄ tm̄ ponam sup te oculos meos. s̄ dicit̄ (firmabo) id ē ponā ⁊ nō remouebo. p̄. Quia dñs amat iudiciū. i. penitentiā in qua bō iudicat se. p̄mo in corde p̄ tritionē. postea in ore dando cōtra seipm̄ sententiā in p̄fessione ⁊ crequit̄ sententiā iudiciū i satisfactōe. ⁊ sic dicit̄ p̄. Quia dñs amat istud iudiciū et nō derelinquet̄ sanctos suos in eternū conseruabunt̄ et alibi oculi dñi super iustos ita dicit̄ hic (firmabo sup te) penitētē tem (oculos meos) i. gratiam ⁊ misericordiā meā tibi cōseruabo. Sapient. iij. Gratia dei ⁊ misericordia in sanctos eius ⁊ respect⁹ eius sup̄ electos illius. postea monet alios vir iustus vt̄ intellectum istum in se recipiant ⁊ qui habēt non amittant cum subiungit.

Nolite fieri sicut equus et mulus quibus non est intellectus.

Nolite fieri sicut equus ⁊ mulus.) q. d. ex quo dominus vos rationales fecit ⁊ intellectū dedit vobis (nolite fieri) irracionales (sicut equus ⁊ mulus quibus nō ē intellect⁹) quia bruta sunt sed hunc honozē intelligite q̄ dñs fecit vos rationales ad imaginē ⁊ similitudinē suā. ⁊ q̄d firmat̄ oculos suos sup nos. Eccl̄. xij. Deus creauit de terra hominē ⁊ fm̄ imaginē suā fecit̄ illū ⁊ itez p̄uertit̄ illū in ip̄am et vestit̄ illū virtute. cōtrario dicit̄ de malis in p̄. bō cū in honozē esset nō intellexit̄ cōparatus est iumentis insipētibus ⁊ similis factus est illis. hoc autem fit p̄cipue i peccato carnis. vñde dicit̄ angelus Tobie. vj. In eos qui cōiugia ita suscipiunt vt̄ deum a se ⁊ a sua mente excludāt et sue libidini ita vacant sicut equus ⁊ mulus in quibus non est intellectus habet super eos demoniū potestātē. Item per equum possumus distingere intelligere apte peccantes equus em̄ vix tenetur fortis est. luxuriosus est. sup̄bus. seforem non discernit. p̄ quas p̄prietates diuersa genera peccatorum intelliguntur. per mulum autem hypocrite designantur. mulus em̄ ex nobili ⁊ ignobili generatur. ita i generatione hypocrite conueniunt. nobile. s. opus de genere bonozum ⁊ ignobile. s. corrupta intentio et ip̄i semp nobilitatem ostendunt ⁊ factant. ignobilitatez vero abscondūt sicut fabulose narratur de mulo quez vulpis interrogāt et de quo genere fuerat. et mulus respondit q̄ p̄repositus erat magni equi regis hispanie. Non quero de patre dixit vulpes. s̄ de matre. ⁊ noluit indicare ita faciunt multi. Et moraliter vt̄ dictum est de hypocritis quibus dicit̄ dominus. Mat. xxij. Te vobis scribe et pharisei hypocrite quia similes estis sepulchris dealbatis q̄ a foris parēt hominib⁹ speciosa intus aut̄ plena sunt ossib⁹ mortuoz ⁊ ossi spurcicia ⁊ ad l̄ram q̄ semp nomināt nobilitatē de suo genere si querat̄ de genere eoz. facta exhortatione ad primum vit̄ iustus p̄uertit̄ se ad ordē ad deū p̄ primo. vt̄ sicut ip̄e p̄ flagella p̄uersus ē ad dñm ita dñs etiā flagellat p̄ctōres ⁊ ip̄i similiter conuertantur ad eum. vñde dicit̄.

Quatuor q̄ nos red dūt ad bñ opandū expeditos feruētes timidos ⁊ sollicitos.

11

R Qualit̄ p̄ equū aper te peccantes ⁊ p̄ mulum hypocrite designantur.

H Dis dat i intellectū ⁊ instruit trib⁹ modis.

Vertical text in the left margin, partially cut off, containing various notes and references.

In chamo z freno maxillas eorum cōstrin-
ge. qui non approximant ad te.

In chamo zc. In chamo. i. minore tribulatione (z fre-
no). i. maiore z cogētiore tribulatione (maxillas eorum cōstrin-
ge). i. sicut p frenū z chamū positū i maxillis eorum z multi co-
ercēt z ducunt ita per minores z maiores tribulationes
ita eos coerce vt relicto inuio peccōz sequat te p viā peni-
tētie sicut ego dicat iustus (eorum) dico (q non approximant
ad te) qz sunt in diluio aquarū sicut p dicitū e (in diluio
aquarū multarū ad eū nō approximabūt) de h freno Esai.
xxxv. Et ponā circulū in narib⁹ tuis z frenū in labijs tuis
z reducā te in viā p quam venisti. Job. xl. Nunquid ponēs
circulū i narib⁹ eius? aut armilla pforabis maxillas eius.

Multa flagella peccatoris sperantes au-
tem in domino misericordia circundabit.

Multa flagella peccōis istud p̄tinat aulibet p̄dicatorū
duoz versuum. Primo sic (nolite fieri sicut equus et mu-
lus zc.) qz (multa flagella peccōz) z in p̄senti sunt z i futu-
ro erūt. Scdo sic maxillas eorum cōstrin-
ge. q. d. ideo te rogo vt tu verberes eos vga
p̄sentis tribulationis: qz cōpatior eis sup flagellis q̄ patiū-
tur in p̄senti z patient in futuro nisi p̄uertant ad te (mul-
ta) ergo sunt (flagella peccatoris) in p̄senti. Primo eū fla-
gellat a miseria cōtritionis sue: vnde Eccl. xl. Occupatio
magna creata ē omnibus hoibus in iugis graue sup filios
Adam a die exitus de ventre matris eorum vsq; in diem se-
pulture in matrē omnium zc. Scdo flagellat a remorsu cō-
science. Hier. ij. Arguet te malicia tua z auersio tua i re-
pabit te. Tercio ab inq̄titudine a demonibus illata. Hier.
mie. xvj. Seruictis ibi dijs alienis die ac nocte qui non da-
bunt vobis requiē. Job. xxx. Qui me comedūt nō dormi-
unt. Quarto a cogitationib⁹ z sollicitudinibus. Ero. viij.
Ecce ego immittā in te z in seruos tuos z in populū tuū
z in domos tuas omne genus muscarū zc. ibi Dicit Grego.
Israhel sabbatū accepit in munere: egyptius percutitur mu-
scarū multitudīne. Quinto ab amore diuitiarū que dicunt
sp̄itū a dño. Mat. xij. Et quātomagis cordi inserunt per
amorem tantomagis pungūt p̄ dolorem: pungunt q̄ppe cū
acquirunt p̄ laborem: cū habent pungunt p̄ timorem: cū p̄di-
tur pungūt p̄ dolorem: qz cū labore acquirūt: cū timore pos-
sident: cū dolore amittunt vñ Esai. xlij. Erit babilon in
possessionē hericij. Job. xxx. Esse sub sentib⁹ delicias p̄pu-
tabāt. Sexto ab alijs peccōib⁹. Abac. j. Facies hoīs quasi
pisces maris q̄. s. comedūt se inuicē. Sic multa sunt flagel-
la peccōis in futuro. Proverbio. xij. Parata sunt derisori-
bus iudicia z mallei percussentes stultoꝝ corpib⁹. Job. xvj.
App̄hendet eū quasi aqua inopia nocte opprimit eū tem-
pestas: tollit eū ventus vrens z auferet z velut turbo rapi-
et eū de loco suo zc. Sic p̄nt notari z distingui diuersa fla-
gella peccōis: z Job. xx. Breuiter dicat de multitudīne ista
dicēs oīs dolor irruet sup eū: sic ergo (multa flagella peccō-
is) ē cōtrario multa p̄solatio penitentis: vñ addit (spe-
rantē autē in dño misericordia circūdabit). i. penitentē: q̄ p̄ce-
dente merito penitētie sue: futurā beatitudinē expectat: il-
lū circūdabit misericordia: nec t̄m dicat (sperantē) in merito su-
is ē (sperantē in dño) qz sicut dicat beat⁹ Grego. Vita san-
ctoꝝ succūbit si pietas dei desit: hūc ergo (misericordia circū-
dabit) vndiq; in p̄senti p̄tendo eū: z ab hoste qui circu-
cūit querēs deuoret. j. Pet. vl. z a flagellis p̄dicitis que pa-
tiūt mali in p̄nti. Sic (circūdabit) in futuro qm̄ misericor-
dia dñi introducet eū in illud gaudiū de quo Mat. xxv.
Intra in gaudiū dñi tui in q̄ misericordia dei circūdabit iustos
qz licet illud gau- diū meruerit in hac vita: t̄m plus dabit q̄
meruerit: vñ dicat Hiero. In bonis meritum excedet de-
mētia: vñ qz meriti fundamētū. i. fides z charitas: z alie vir-
tutes ex misericordia pura habuerūt. vñ Roma. ix. Nō ē volē-
tis neq; currentis ē dei misericordia: qz ex dei misericordia fuit
tān paruis meritis tantū p̄mīū p̄misit. vñ Ro. viij. Non
sunt condigne passionēs huius temporis ad futuram glo-
riam: que reuelabitur in nobis. Et bis concludit ergo.

Multa fla-
gella pec-
catoris i p̄-
senti z i fu-
turo.

Letamini in domino z exultate iusti z glo-
riamini omnes recti corde

Letamini in dño z exultate iusti Propter ista. s. q̄ sicut
vobis (letamini) interius (exultate) exterius (in dño) nō i
vobis: ab eo em̄ hec expectastis iusti: nō peccōes. q̄b⁹ econ-
trario dicat Jaco. v. Agite nūc diuites plorate vlulantes i
miserijs vestris q̄ adueniet vobis (z gloriāmini om̄s recti
corde) qz ip̄a rectitudo cordis ē gloria sanctorū. ij. Cor. j.
Gloria nostra hec est testimonium conscientie nostre. Can-
ticorū. j. Recti diligunt te zc.

Psalmus XXXII
Exultate iusti in domino: rectos de-
cet collaudatio.

Exultate iusti in dño Titul⁹. In finē ps. dauid. Titul⁹
iste ps̄ In p̄cedēti ps. egit p̄pha de intellectu penitētie. In
isto autē agit de generali intellectu q̄ debem⁹ intelligere de
om̄ipotentia z iusticia vt eū timeam⁹ z misericordiam vt in eo
sperem⁹: qz bñplacitū ē dño sup timētes eū: z in eis q̄ spe-
rāt sup misericordia ei⁹. Intētio autē est p̄phe in hoc ps. nos ad
laudē dei inuitare. Modus tripartit⁹ ē. Primo iustos mo-
net laudare deū. Scdo dicit beatos eē cultores dei ibi (be-
ata gens) Tercio oñdit qd de p̄dicitis sentiat ibi (aia nra)
Volēs ē p̄pha nos ad laudē inuitare p̄us monet ad men-
tis exultationē q̄ p̄cedit laudē z eructat. vnde dicit (exulta-
te) z oñdit q̄ debeāt exultare dicēs (iusti). z in quo dicit (i-
dño exultate iusti) nō iniusti. qz sicut dī in ps. Iniusti puni-
ent⁹ z semen impioꝝ peribit: iusti autē hereditabūt terrā z i-
habitabūt in seculū seculi sup eā: z ideo magis flendum ē
peccōib⁹ q̄ gaudendū. vñ Joel. j. Ergo sciamini ebrii z fle-
te z vlulate. Qēs q̄ bibitis vinū in dulcedine. qm̄ perijt ab
ore vestro. ebrii sunt peccōes q̄ de calice babilonis inebri-
ant se z bibūt vinū secularis iocunditatis in dulcedine et
perit ab ore eoz qz anq̄ biberint vsq; ad faciatatē amittūt
iocunditatē z inueniūt eternā calamitatē z miserā. vñ de
vino isto tp̄alis iocunditatis dī Proverbi. xij. Ne respici-
as vinū cū flauerit cū splēduerit in vitro color ei⁹. vitru ē
fragilis vita p̄ns q̄ cito frangit. z perit vinū. z vitru peri-
ret penitus. Nā potius ouertit in venenū: vñ sequitur ibi
Proverbi. xij. Ingridit blande s̄ in fine mordebit vt co-
luber. z sicut regulus venena diffundēt (exultate) ergo nō
iniusti ē (iusti) z h̄ (in dño semp) h̄ ei exultatio semp dura-
bit z h̄ incipit. s̄ gaudiū mūdi h̄ incipit et h̄ terminat. z iō
nō ē amplectendū plus q̄ vmbra vñ punctus. vñ Job. xx.
Laus impioꝝ breuis z gaudiū hypocrite ad instar puncti
z Proverbi. xij. Dicit extrema gaudiū luctus occupat. cuz
ergo punctus nō habeat extrema alia a medio. qz indiuisi-
bilis ē sequit q̄ gaudiū istud in veritate nō ē gaudiū domi-
ni. s̄ luctus. vñ ibi Proverbi. xij. Bene p̄mittit risus dolo-
re miscēbit. ideo bñ dicit h̄ (exultate iusti in dño) nō i mū-
do. Et notandū q̄ sp̄ialis leticia ad quā nos inuitat: mul-
tiplicē bz vtilitatē. Prima est qz vitā plongat z opera bo-
na multiplicat. Proverbi. xvij. Anim⁹ gaudēs etatē floridaz
facit sp̄is tristis ericcat offa. Secūda ē qz erigit cor hoīs z
p̄stat audaciā sp̄ialē. Proverbi. xv. Cor gaudēs exilarat
faciē i merore animi denūciat sp̄is. Tercia qz p̄stat fortitu-
dinē. Neemie. viij. Nolite p̄tristari gaudiū etem⁹ dñi ē for-
titudō vñ. i. gaudiū habitū in dño. Quarto qz oēs tentati-
ones eliminat. Esai. xxx. In cybaris z i tympanis z i bel-
lis p̄cipuis expugabit eos. Quinta qz cōfundit dyabolū qd
signatū ē. j. Reg. iij. vbi dixerūt philistiim q̄ nā est hec vox
clamoꝝis magni scastris bebezoz z post dixit ingemuerūt
dicētes. Ne nobis. nō em̄ fuit tanta exultatio heri et nudū.
ustercius. Sexta qz facit obliuisci illatoꝝ dimissoꝝ p̄dicoꝝ
vñ puer. vl. Date sicera merentib⁹ z vinū bis q̄ amaro s̄
animo bibāt z obliuiscātur egestatis sue z doloris sui non
reorderent amplius. Septima qz facit abominari peccatū
vñ dicit Greg. Sustato spiritu desipit omnis caro. Leui. xxvj
Cetera superuenientibus nouis proicietis. Postea quia
de gaudio z exultatōe sp̄ituali exit laus dei de laude dei
subdit (rectos decz collaudatio). q. d. vos iusti et recti laus

Ps. xxxij.

Ebrii q̄re-
dicūt pec-
catores.

Sp̄ialle-
ticia habz
multiplicē
vtilitatem